

Абонаментъ:
За година 20 л.
" 6 м-ца 10 "
Броя 25 ст.
Ръкописи назад
не се връщат.
Всичко
въ предплатата.

ПРАВДА

Урежда Редакционенъ К-тъ.

Г-ца Пенка Х. Рандева
Г-нъ Стойко З. Влаховъ
ще се вънчаятъ на 23 и тою — Недълъ, 3 ч. сл. пладни въ църквата
„Св. Димитъръ“ въ гр. Сливенъ.
Поздравленията се приематъ въ църквата.
Настоящето замънъ отдѣлните покани.

Демобилизира се ХРИСТО КЮМДЖИЕВЪ

опитенъ монтьоръ

и се установява на частна практика въ града.

Поправя съ най-голъма въщина и износни цѣни:

Водопроводи, парни машини, помпи,
електрически инсталации и пр.

Работа гарантирана.

Работилницата му е въ дома, улица Велико княжеска № 393.

НОВО! НОВО! НОВО!

Интересно за госпожи и госпожици.

Намиратъ се всъкога изработени коси, разни видове и цвѣтове. Руска закрита изработка и просто правило.

Приематъ се поръчки и се изработватъ веднага по най-взискателния вкусъ на клиентите.

Съ почитание: Ташка Тодорова, махала „Овчарска“ № 676 — Сливенъ, до основното училище, „Х. Димитъръ“.

Важно за Г. Г. Овощарайтъ и Лозарий.

Тази пролѣтъ въ овощния разсадникъ, находящъ се въ Сливенъ, имамъ за проданъ присадени ябълки на прочутите по своята родовитост подложки „Дуинъ и Парадайс“. На тѣхъ има присадени отъ всички кюстендилски и чуждестранни видове, прѣпоръчани отъ Министра на земедѣлието. Сѫщите могатъ да се зараждатъ между редовете изъ лозята. На сѫщите има дадени форми за кордони (шпалири) — чашковидни форми.

Намиратъ се за проданъ още: **сливи** — Кюстендилски, Бѣла-Чешки, Ени-баканки и Зехтинки, присадени на джонки (диви сливи). **Каисии**, присадени отъ сорта „Каисия Раждавица“, прочута по своята родовитост, красивъ и траенъ плодъ.

Съ почитие: Александръ Драгневъ.

Въ дюкяна на Г. Т. Омайниковъ

(Срѣщу табахнитъ)

Ще намѣрите: чисто кафе, свѣщи, петmezъ, сода за пране и др. колониялни стоки на най-износни цѣни.

Сода-каустична въ течностъ

за сапунъ се памира
при М. Т. Абаджиевъ — Пловдивъ ул.
„Искър“ № 11.

На единъ кгр. сода се взема за доза $1\frac{1}{4}$ кгр. лой или масъ, топена или нетопена.

При поръчките на стока изпращаме и ржководство за изработка на сапуна.

Изпълняватъ се поръчки отъ 2 кгр. нагорѣ, Амбалажа, опаковки за смѣтка на купувача.

В. Дѣтелюбовъ.

Сѣмейство и училище.

Ржководимъ отъ мисълта, — че отъ основата зависи по-нататъшната надстройка — да бѫде та по-тежка, или по-лека; да може да издържи всевъзможните фасади, балкони, тераси и орнаменти; да може да натовари върху себе си всичкиятъ комфортъ на едно твърдъ разнообразно богатство, каквото е гимназиялното и висше образование, — азъ поставямъ въпроса върху неуспоримо голъмата важност на първоначалното образование и възпитание. Зародишътъ на всички познания систематически и методически, се влага отъ първоначалното училище, и тукъ още той почва да се развива и оформя. Отъ условията, които тукъ ще му се създадатъ, зависи цѣлото му бѫдеще — или да назрѣе като хубавъ, соченъ плодъ, или да падне като уродъ.

Обаче нека се има предъвидъ, че училището — изобщо — не е единствения факторъ, който може да даде абсолютната форма на моралния и физически животъ на човѣка. Покрай него, съ него или противъ него се явява съмейството. Съмейството и училището — ето почвата върху, която вегетиратъ поколѣніята. Ролитъ на едното и другото се обуславятъ отъ тѣхната зависимостъ. До когото съмейството съдѣйствува на училището, до толкова и това послѣдното ще даде своята положителни резултати. Всички дневниятъ опитъ, ни е далъ да разберемъ, че тогава, когато пъма солидарностъ въ дѣствията на съмейството и училището, се получаватъ резултатите на противодѣйствието, а това ще рече — да се върши Сизифъска работа, т. е. съ най-голъми усилия да изкачвашъ камъка на върха на бария, а съ дѣтийска лекота да го търколицъ пакъ въ пропастта.

Днесъ Сизифъ е стѫпилъ съ единия си кракъ въ домътъ, а съ другия въ училището. Когато училището съ всичките модерни срѣдства на дидактиката и методиката се мѣчи на вѣлпи морала въ дѣтето до степента на навикъ, съмейството устройва цѣло празденство на своите саполанче, че съ първата си произнесе на думичка напсуvalо баба си.

Това обстоятелство е характерно и въ много други отношения; то се простира върху цѣ-

Обявления
Гармонденъ редъ
2 лева.
Реклами
по споразумѣніе.
Прист. об-ленія
10 ст. на дума.
Ул. Полицейска
№ 249.

Излиза 3 пъти седмично

лията бить на дѣтето. Случайъ на прѣстъпностъ се дѣлжатъ изключително на съмейството и на неговите нрави. Напримѣръ: бащата е въ делириумъ отъ факта, че неговиятъ малъкъ синъ съ измама и кражба е довлѣкалъ въ къщи нѣкоя чужда, но цѣна за него вѣщъ, а майката, за да усили възхищението отъ своята рожба, го насырдчава и му благопожелава и други путь да си отваря очичкитѣ.

Веднажъ, въ една конференция се бѣхме уловили за гущитѣ да теорезираме срѣдствата за възпитание. Трѣбваше да се намѣси единъ старъ даскалъ съ упрѣка: „за какво възпитание разправяте, драги колеги, когато онова, което павиете върху макарата на дѣтето, въ къща трима или четири бѣрзатъ да го развиятъ въ троенъ или четворенъ размѣръ.“

Вънъ отъ това, несъзнателно противодѣйствие, множество майки и бащи ще трѣбва да си признаятъ още единъ непростимъ грѣхъ, — че мимо всѣкаква грижа за възпитание, тѣ изпращатъ дѣцата си на училище, за да се облегчатъ отъ тѣхните лудости. — „Ехъ, да трѣгне веднажъ на училище, че да се отврва отъ този пустъ изедникъ“ е оня отчашъ повикъ, който при края на всѣка лѣтна ваканция хиляди майки въ истириченъ припадъкъ отправятъ къмъ небето.

И зареждатъ се страшнитѣ изедници и провалници, съ загорѣли саполиви ланити, въ дрипи и калъ потънали, изподраскани като звѣрчета, съ изкривени лица и блуждаещи погледи къмъ „Свѣтая святихъ“, за да бѫдатъ очистени и възродени душитѣ и тѣлата имъ по нѣкакъ си чудодѣйственъ начинъ. Едно мощно и стихийно „ура“, съ нужното хунско благозвучие залютѣва тежката атмосфера на скинията, а първосвещеникъ — учителъ, въпрѣки непристойната мълва, съ нужното благоговѣніе на Божи събесѣдникъ, разкрива скрижалитѣ на познанието. И започва се грозното състезание на материата и душата, на мизерията и идеала, на земята и небето.... — на съмейството и училището!.... Състезание — борба, въ резултатъ на което се явява най-очевидното противорѣчие....

Слѣда.

Добро поле и неговитѣ „прѣдатели“.

Продължение отъ брой 11.

Прѣзъ септемврий 1918 г. се на-
мирахъ въ служебенъ отпускъ въ Со-
фия. Поради една официална телегра-

ма отъ к-ра на 2/3 бригада, съ която
между другото ми донасяше, че очак-
ва ни всѣки моментъ да бѫдемъ на

фронт си атакувани, ръшихъ да прѣкратя отпуска си и да замина на фронта.

На 5 септември ходихъ да се прѣставя на министра на войната; той ми прѣложи да остана въ София и присѫществувамъ при посрѣдничането на Н. В. баварския крал, азъ, обаче, отклонихъ прѣложението и доложихъ за причинитѣ. Военниятъ министъ ми прѣдаде, че и-къ щаба на Д. Армия очаквалъ въ скоро врѣме противникъ да ни атакува на фронта на 2 и 3 дивизия. Запита ме за нашето положение, доложихъ му, че сме много тѣнки, безъ никакви бригадни или дивизионни резерви и той подържале, че поне една пѣх. бригада би трѣбвало да има дивизията въ дивизионенъ резервъ. Казахъ, че съмъ искаль много пѣхи, но отказватъ.

Четвъртата тактическа и стратегическа грѣшка на главното командуване съставя осѫдителното бездѣствие на командуването до 14 септември и не умълто и не навръменно използвуване да дадени са сърдствата за борба.

Отъ щаба на 3 пѣх. Балканска дивизия редовно се е донасяло сутринъ и вечеръ, ежедневно, за движението на противника прѣдъ фронта на дивизията съ мнѣние до щаба на 11 армия и прѣставителя на Главната Квартира при сѫщия щабъ; знали сѫ въ щаба на групата Шолцъ; знали сѫ и въ щаба на Д. армия. Тъзнахъ за слабитѣ на срѣдства за борба на дѣлгинъ на фронта. Тъзнахъ съ каква максимална скорост може да става движението отъ доль на горѣ по планината. Тъзнахъ колко трудно става ориентировката въ прѣсѣчена и залѣсена планинска мѣстност и колко важно значение има ориентировката за успѣшнитѣ дѣйствия. Тъзнахъ, че съ уморени и не ориентирани войски нѣма успѣхъ, нѣма побѣда. Тъзнахъ, че и поради състоянието на духа на хората, з благорѣменното, засилване бѣше наложително. Тъзнахъ, какви могатъ да бѣдятъ послѣдствията отъ единъ неуспѣхъ, особено при едно енергично прѣслѣдане въ планината.

Е добре, когато всичко това се е знало и е било извѣстно на горнитѣ щабове, каква навръменни тактически и стратегически контрамѣрки сѫ взели тѣ до 14 септември, за да осигурятъ за насъ отбраната на важния стратегически Доброполски участъкъ и да спечелатъ нуждното на правителството време да склонятъ миръ при по-благоприятни условия, при обстоятелството, че се е разполагало съ четири армии, и не само съ двѣ дивизии.

До 14 септември противникътъ маневриаше и съсрѣдоточаваше нови войски прѣдъ добродолския участъкъ въ Мъленско на фронта отъ 2 и 3 дивизии на 1/3 и 2/3 бригади; всички тѣзи движения на противника разкриваха неговитѣ прѣднамѣрения да ни атакува въ Доброполския участъкъ. Нашето армейско и главно командуване до това време остави 2 и 3 дивизии на себе си да бѣдятъ добити безъ никакви заповѣди или контрамѣрки отъ негова страна, а закъснѣлъ или навръменни мѣрки на нашъ воененъ езикъ, наричаме бездѣствие — прѣстъжение по В. Н. законъ наказуемо.

Прѣбиване Фронта на II-а армия въ участъка на бѣкорпусъ за в. Доброполе съ развитието на дѣйствията отъ 14—18 септ. 1918 г. на фронта на 3 пѣх. Балканска Дивизия.

Отъ 8—13 IX, и-къ на 3 дивизия при щаба на дивизията бѣше боленъ, принуденъ да пази леглото и се ползуваше отъ дивизионния лѣкаръ.

На 14 IX рано сутринта, противникътъ започна атаката на добродолския участъкъ прѣдъ фронта отъ 2/3 и 1/3 пѣх. бригади, съ силна непрѣкъсната огнева подготовка при численото и калибreno артилерийско надмошье. Огневата подготовка на атаката продължава непрѣкъснато

цѣлия денъ и прѣзъ нощта на 14 срѣщу 15 IX. По останалия фронтъ на дивизията обикновенна артилерийска, пушечна, картечна и минна стрѣлба.

И-къ на дивизията съ и-къ на артилерията въ 3 дивизия, съ почването на артилерийски огнь, заминаватъ и отъ в. Камила — наблюдаленъ пунъкъ на 2/3 бригада, съ и-къ на бригадата, прѣзъ цѣлия денъ наблюдаватъ за боя. Този денъ, и-къ щаба на бригадата, по една случайностъ се намира при и-къ на 32 пѣх. Загорски полкъ.

Споредъ личнитѣ наблюдения, донесенитѣ на частитѣ и отъ свѣдѣніята на съсѣдната 2-а дивизия, всички пѣх. атаки днесъ прѣдъ фронта на полковетѣ отъ 2/3 и 1/3 бригади сѫ отбити и ние запазваме позициите си но свѣдѣніята отъ 2/3 бригада подчертаваха, че всички окопи, искусени прѣпятствия, скрити ходове за съобщения, заслони и др. закрити били сринати отъ неприятелския артилерийски огнь, защитниците члененно много пострадали, морално съкрушили; съ прѣсна сили, за да се подкрепятъ, не се разполагаше, такива сили нѣмаше и на втората главна отбранителна линия, за да се възприематъ, евентуално, разбититѣ и отглеждатъ се отъ първата на втората отбранителна линия, тѣй необходимо условие при упадната духъ на хората. При това положение прѣзъ нощта, не се е прѣдставлявала и възможностъ да се поправятъ разрушенията въ окопите и пр.

Огъ днешния огнь на противника пострадаха най-много дружинитѣ отъ 29 пѣх. полкъ въ участъка на грѣцкия щабъ и отъ 32 пѣх. на в. Петренъкъ, но особено чувствително — 29 пѣх. Ямболски полкъ. Тъ интензивнѣ бѣше огньъ и въ доброполския участъкъ на 1/3 бригада. И-къ на дивизията, по искането на и-къ на 2/3 бригада, още прѣзъ нощта на 14 срѣщу 15 IX усилъ бригадата съ една дружина отъ 80 пѣх. полкъ, която се намираше на дѣсния флангъ на 29 пѣх. Ямб. полкъ, задъ участъка на грѣцкия щабъ. Заповѣдъ на к-рътъ 2/3, 1/3 и 8/3 пѣх. бригади, отъ истокъ на западъ, сѫщата нощъ, да прѣхвърлятъ: дѣв. дружини отъ 8/3 бригада, които по дружинно застанаха при в. Дудоникъ едната дружина въ разпореждането на и-къ на 1/3 бригада, а задъ в. Тополецъ другата — въ мое разпореждане, конто сутринта на 15 число се прѣѣсти задъ в. в. Зора и Мечи Камъкъ; Отъ 24 и 11 пѣх. полкове на 1/3 бригада — по дѣв. роти задъ 11 и 80 п. полкове; отъ 2/3 бригада отъ 80 пол. — дѣв. роти задъ 82 полкъ и отъ 32 полкъ — дружина къмъ 29 Ямболски полкъ. Това прѣхвърляне прѣзъ нощта на частитѣ се извѣрши при голъми усилия и при неблагоприятното обстоятелство, че всички тиа части се намираха подъ огнь на противника съ изключение на дружинитѣ отъ 8/3 бригада, които отъ най-отдалеченъ флангъ не можеха да поддържатъ, а всички тѣ не бѣха прѣсни сили достатъчни и по число да възобновятъ и замѣсятъ изгубеното тоzi денъ.

За днешното положение, и-къ на дивизията донесе на и-къ на 11 армия и за свѣдѣніе до прѣставителя на Главната Квартира при щаба на 11 армия.

По телефона, прѣзъ нощта на 14 срѣчу 15 септ. лично прѣдадохъ и-къ на 2 Тракийска дивизия за положението прѣдъ фронта на дивизията, казахъ му, че за подкрепяване дружината отъ 29 пѣх. на грѣцкия щабъ прѣдадохъ дружината отъ 80 пѣх. полкъ отъ в. Шейновецъ и понеже неразполагахъ за момента съ други свободни срѣдства, молихъ го, едната си дружина отъ 53 п. полкъ да постави при в. Шейновецъ. Прѣдаде ми, че положението му прѣдъ фронта не му давало възможностъ да изпрати исканата дружина.

Слѣдва.

паметникъ на падналитѣ войници отъ 11 полкъ?

Прѣзъ м-цъ Септемврий м. г. Областното Интенданство раздаде на всички милитариизирани фабрики една цистерна газъ около 16000 литри.

Газътъ е разпрѣдѣлена така, че всѣка фабрика се усигури съ такава за 2—3 години, а има фабрика, като тая на малка банка, която е затворена отъ демобилизацията насамъ, не е разходвала нищо отъ дадения и 2000 литри газъ.

Настоятелно искаме да се назначи една анкетна комисия отъ вѣщи лица, която да провѣри какво количество газъ е употребила, споредъ нуждата, всѣка фабрика и какво количество трѣбва да има на лицѣ, понеже когато града ни е въ мракъ повече отъ една година и на гражданинът се раздаде едва по 1/2 латъръ на на съмѣстство, нашитѣ свѣдѣнія говорятъ, че едно внушително количество отъ дадения газъ се е контрабандирало отъ нѣкои фабрики и продаденъ на баснословни цѣни, или пъкъ се е замѣняла съ други продукти.

На 17 Януарий т. г. е прѣдаденъ отъ Софийския шапкаръ Иванъ Н. Поповъ на тухашната гара вагонъ № 32849 натоваренъ съ шаеци и др. материали около 3500 кил., адресиранъ до дворцовото интенданство въ София.

Споредъ полученитѣ ни свѣдѣнія, съдѣржанието на този вагонъ се е откало не въ двореца, а другдѣ и изглежда, че е извѣршена една

контрабанда съ спекултивна цѣль и че въ сучая се е злоупотребило съ името на двореца, както стана и съ Дунишката контрабанда.

Нека надлежнитѣ власти се заинтересуватъ и провѣрятъ горния фактъ и сме увѣрени, че ще се натъкнатъ на една нова контрабанда.

Замолени си да запитаме команда на 16 артил. полкъ и бившия домакинъ на сѫщия, запасния капитанъ Пенчо Ив. Пенчевъ, на какво се дължи самоубийството на поручика отъ сѫщия полкъ Ст. Ханджевъ при Кочане и защо му е изгорени дрехите около Дунница?

Вившия окол. И-къ г. Н. Ципорановъ, да ни отговори:

1) Вѣрно ли е, че подъ прѣдлогъ за домашно употребление той е изтръгалъ на нѣколко пѣхи почти отъ всички общ. кметове на околията по нѣколко кил. такава, съ която този се е търгувалъ?

2). Вѣрно ли е, че при раздаване захаръ на селското население мюзина отъ селските кметове, по негово поръчение, сѫ му отдѣляли по нѣколко кил. такава, съ която този се е търгувалъ?

3). Какви сѫ били отношенията му съ търговеца Албертъ Берака и защо той слѣдъ като го е заплашвалъ въ началото на мобилизацията да го интернира като срѣбъски поданикъ, въпослѣдствие го е оставилъ и при какви условия е ставало това?

Кражби и фалшификации

въ 3-и Опълченски полкъ.

I Кражба отъ войнишкия замъкъ.

Напослѣдъкъ, макаръ цензураната на печата да не е вдигната още, почти въ всички софийски и провинциални вѣстници почнаха да се изнасятъ прѣдъ обществото кражби и фалшификации отъ разенъ калибръ — вършени отъ офицери и др. при изгълънение на „отечествения си дѣлъ“ прѣзъ по-следната „катастрофална война“ — кражби, едни отъ други по-прѣстъпни и възмугателни. И понеже до сега не съмъ срѣгалъ нищо дума за 3-и Опълченски полкъ, отъ който I-та дружина състоеше повечето отъ хора изъ г. Сливенъ и околията, то счetoхъ за свой дѣлъ да кажа и азъ нѣколко думи за нѣкои отъ многото вършени въ този полкъ кражби и фалшификации. Една такава кражба е слѣдната:

На 17 август 1918 год., 3-а рота и щабъ на I-а дружина, по назначение, като окупационни войски, отъ Бабадагъ отидоха въ с. Ени-сала, гдѣто прѣстоѧха до 10 октомври с. год.

По това време храната на войниците бѣ много слаба и недостатъчна, за което се донесе и на Районния военно-административенъ комендантъ въ Бабадагъ, който пѣхъ разрѣши за „подобреніе на храната“, че прѣзъ 1917 год. Колкото пасълъ е разходванъ, теже е заплатенъ на гарнизонъ.

3. — Не е вѣрно, че прасето ми е хранено цѣла година въ гарнизонъ. Това прасе купихъ отъ мелница на х. Мудевъ и дадохъ при свинитѣ на интенданцката рота, които се пасъхъ въ околността. За Царевицата (варена), които наредихъ да ми се дава напослѣдъкъ, заплатихъ стойността ѝ срѣчу квитъ № 13 отъ 1917 год. Колкото пасълъ е разходванъ, теже е заплатенъ на гарнизонъ.

4. — Даденитѣ ми 5 кола дѣрва сѫ платени на завѣд. хлѣбопеченето, срѣчу ка. кв. № 47 и 48 м. г.

5. — Огъ гарнизонъ фурна съмъ взелъ 25 кил. брашно, а не 50, стойността на което е внесена, на чиновника по хлѣбопеченето. Изобщо всичко което е взето отъ фурните е изплащано още на врѣмето и сумитѣ сѫ висани съ вносъ листъ въ Б. Н. Банка.

6. — Не съмъ нареджалъ да се спрѣ изземвамето на съното, накосено отъ плѣнници около Сграджанското блато. Напротивъ отъ интенданцката се вземаха мѣрки, за да се запази това сънно и прѣнесе, обаче до като азъ бѣхъ, интенданцкото не разполагаше съ прѣвозни срѣдства, вслѣдствие на което не можа да се вдигне. Огнотѣ се научихъ, че стопаница на съното, възползваша отъ случая, че послѣдното не се вдига наврѣме, го продала на Италианските войски. По свѣдѣнія, сега интенданцкото е турило рѣка на това сънно и е завелъ дѣло прѣдъ дѣржавния адвокатъ въ Бургасъ, комуто е изпратило прѣписката съ № 362 отъ т. г.

7. — По кражбитѣ и злоупотребленията, вършени въ Ямболската гарнизонна фурна, слѣдъ доцесенитѣ, наредихъ да се произведе дознание и се образува слѣдствено дѣло, водено отъ Ямб. пол. в. слѣдователъ, което се привърши още на врѣмето и по всѣка вѣроятностъ се намира за сега въ Пловдивския пол. в. сѫдъ.

Съ почитъ: Т. Саровъ Зап. Подп. Б. Р. има думата наша на този дипломатиченъ документъ.

ТЪМНИ СТРАНИЦИ.

Настоятелно искаме да ни кажатъ бившия командиръ на 11-и полкъ, подполковникъ Витановъ, къдѣвъ.

ната, отъ която щѣха да се плѣтятъ ржавици за войници на фронта и къдѣ сѫ събранитѣ суми за издигане

въ същност — кражба отъ воинския залъгъ.

Като изнасямъ за сега този фактъ на явѣ, поднасямъ го на г. военния министъръ за свѣдѣніе, а на г. Прокурора при Пловдивския полево-воененъ съдъ за надлежно отъ страната му разпореждане, като за свидѣтели се призоватъ и разпитатъ бившите отъ 3-а рота онѣлченици: Михаилъ Г. Кисловъ, Димитъ Таневъ, Димитъръ Ст. Драгановъ, Стефанъ Петрановъ, Василъ Таневъ, Косевъ и др., които ще покажатъ, ако стане нужда, та по този начинъ се даде всѣкому заслуженото!

Хемъ-Зеръ

СКОРНИОНИ

Че нѣма редъ въ тукашната тел. пощенска станция, върваме, всѣки се е убѣдилъ — стига само веднажъ да е ималъ работа на пощата.

Приемането на прѣпоръжчана частна и на учрежденията кореспонденция, продажба на марки, картички и пр. става само на едно гише, а другите такива (кѫдѣто по-рано се обслужватъ публиката) по неповятни причини се държатъ затворени, като нуждата отъ тѣхъ постоянно се чувствува.

Нима начальникът на станцията не е забѣлѣзваълъ до сега навалицата войници, разсилни, жени и дѣца, които ежедневно се трупа прѣдъ единствено гише и по тоя начинъ затруднява качването по стълбите — за 2 етажъ, кѫдѣто сѫ телеграфното гише, телефонъ, кабина и кабинетъ на начальника?

Граждани пѣкъ често ни се оплакватъ, че поради нѣмане дребни пари, телеграмите имъ не се приематъ отъ чиновниците — телеграфисти.

Нима е ижно да се нарди щото въ телеграфното гише да има марки, отъ които да се даватъ на граждани? въ-сто дребни пари?

По този начинъ ще се избѣгнатъ излишните разтакания на гражданинъ за тѣрсъне „дребни“.

*

Ежедневниците се пълнятъ съ по-зви на централния хигиенически съвѣтъ, съ които се подканятъ гражданинъ въ Царството: да пазятъ чистота, да подържатъ своята чистоплътност, да избѣгватъ пижуванията и купъ други прѣдизителни мѣрки, за дасе прѣдварятъ отъ епидемията, които сѫ вече пламнали изъ България.

А тѣй като и ние живѣмъ въ България, а тѣй като и въ Сливенъ има мѣстенъ хигиенически съвѣтъ, то подушуваме на ухото на тоя съвѣтъ че той трѣбва да надникне изъ кафенетата, театри и др. публични завѣдѣния въ града, като накара притежателите имъ да ги дезенфектиратъ, защото често ни се разправя отъ приятели и познати, че въ единъ тукашенъ кинематографъ, заедно съ зрителите, — като безплатни такива, — се явяватъ и вѣшки отъ разни съсловия чинове и цвѣтова. Сѫщото се разправя за нѣкои кафенета, кръчми и пр.

А знайно е, че вѣшки сѫ разпространители на петнистия тифъ, а петнистия тифъ е епидемия, а отъ епидемия измирятъ много хора и т. н. т. н. . . *

Лошо впечатление прави факта, че често пѫти войници, поставени за часови прѣдъ будната на „дебоя“, сѫ почти боси — съ износканни ботуши, — нѣщо, което не говори добре за нашите порядки.

Нима нѣма въ складовете на интенданството здрави ботуши, за да се раздадатъ на босите войници?

Дяволски Зетъ.

Vollom Silva.

ЕСЕНЕНЪ МОТИВЪ

Мъгли покриха безмълвно небето, И скрѣжъ листата попари безжалъ. Отъ болка нѣмѣе зловѣщо сърдцето, А смѣртъта пристигя съсъ леденъ кинжалъ.

Дни есенни тѣжни, — тѣжи навяватъ, По минала Младостъ и близка Гелгота. И кашътъ листата — пъятъ допъватъ, Погрѣбалния химъ на Живота.

Театъръ и музика.

Концертътъ — бенефисъ на г-ца Н. Панайотова, устроенъ отъ Муз. Дружество „Лира“, се състоя въ събота вечеръ — 15 т. м. — и смѣтамъ не за безинтересно да похвалимъ инициативата и дѣйността на Дружество „Лира“ во главѣ съ стария муз. дѣнецъ Г-нъ Райновъ. Личеше доброто ста-ране по подготовката на номерата. Хорътъ задоволително хубаво се спра-ви съ своите работи, и особено въ китката на Букуренчиевъ. Особомила изненада бѣ появяването на учен. оркестъ при Меж. Гимназия, и при излизането му още на сцената бѣ акламиранъ. Фантазията отъ „Танхайзеръ“ бѣ доволно сполучливо прѣдадена и по всичко лачи, че трудътъ на учителя музикантъ М. Тодоровъ, ще доведе учениците оркестранти до едно по тѣнко, по-художествено оркестрово исполнение. За това е гаранция и просвѣтното съдѣствие на г-нъ Директора Вачевъ. При акомпанирането оркестра бѣ на мястото си. Но не бѣ хубаво това, гдѣто на „бисъ“ слѣдъ „Танх.“ свиряха нѣкакво марущенце. Бенефициантката Г-ца Панайотова взе участие съ нѣколько Н-ра. Бесспорно, тя обладава богатъ по тембъръ гласъ. За регистра не ще говоримъ — рано е още, а колкото до исполнението струва да кажемъ че тя се стараеше да е хубаво. Публиката съ алодисменти и награди щедро и смѣтамъ заслужено. Нѣнитъ способности ще има да се проявятъ по късно въ пълнотата си, но за сега всичко е по любителски. Ние ѝ желаемъ успѣхъ въ кариерата ѝ на пѣвница. А не разбираемъ защо се изгълчватъ хубави сцени отъ популярни опери, като тая отъ „Трубадуръ“, щомъ като се нѣма възможност за инсценирането имъ поне въ масшабъ! Музиката отъ по-мѣната сцена бѣ доста добре исполнена, но загуби отъ ефекта си — трѣбваше да сезнае, че така не бива.

Заслужва да се настърди за бѫща работа както ученика — виолонистъ, така тенора — солистъ. Трѣбва по сериозно отнасяне и успѣхъ ще иматъ винаги сигуренъ.

Г-на Георгиева прѣда Алегрето отъ Патет. соната съ доста умѣние и чувство. За пълно художествено исполнение на тая соната, на която самото име много говори за себе си, се иска още прочувственост и побрилянта игра. Но Листовата 8-ма рапсодия, заслужено счели алодисментъ на публиката и Г-ца Георгиева въ исполнението ѝ прояви настроение, което съумѣ да прѣдаде и на слушателите си. Ножелавамъ ѝ бѫща устихи, но пока г-дата не прѣстава да се съвѣренства и да култивира художественото разбране на хубостите на музиката изобщо и на физионата игра въ частности. Темпераментъ види се не ѝ липса. Г-нъ М. Тодоровъ пакъ, по старому, неизменно достави хубаво пестроение на слушателите го, които много сѫ го слушали, но все още искатъ да го слушатъ. Виолонистъ е безспорно и съ дарба. Ни цигулката, ни лъкътъ не му измѣнятъ — владѣятъ ги сигурно. На край на бенефициантката желаєме усъхъ въ музикалните ѝ на-мѣрения.

Ладинъ.

Нашитъ кинематографи.

Извѣстна е всѣкому ролята на стврѣменните театри и тѣмъ подобни завѣдѣния, както е знайно и влиянието, което указватъ прѣставените сюжети и картини. Това сѫ духовни хранители на човѣка, които чрѣзъ своята непосредственост и нагледностъ троятъ или издигатъ зрители. За туй изборътъ при прѣставенето на каквото и да било трѣбва да бѫде особено внимателенъ. Но за жалостъ и тукъ се спекулира. Спекулира се и то отдавна. Диестъ, когато стомахътъ е на изпитание, желателно е, поне душата да бѫде задоволена съ нѣщо колкото годѣ отбрано.

Желателно ещо и кинематографите (най-вече) да работятъ за

укрѣпването на обществения редъ, толкова отслабналъ да е, въ-съ да се настъскватъ долни страсти. И безъ туй вече всичко върви съ главата надолу. Не става, обаче, така. Злоупотребява се съ слабите човѣшки страсти, настърдчаватъ се най-ниски страсти. Въ туй отношение нашите подрастващи младежи сѫ характерни. Всѣки тича да види „апашката драма“ или пъкъ глупаво скроена интрига, а съдѣржателите ѝ отъ користъ даватъ все такива. Какво става послѣ? Видѣното става урокъ въ живота.

Намъ не се харесва кинематографъ да бѫде школа за крадци и др. подобни; по-добре щѣ да бѫде той да е свѣтилникъ на морала, източникъ на най-полезни и възвишени примѣри. Лекитъ забави сѫ опасни. Това безразборно прѣставяне на каквото попадне съ спекулативни цѣли и само да се слави реда на кинематографическите величие пагубно. Единъ день ще имаме неправилно възпитани граждани, съ всички пороци у тѣхъ, крадци и пр., за които кинематографъ ще бѫде отговоренъ. Не можеше ли да бѫде друго яче, та кинематографъ да стане истинско занимателно срѣдство? Тога ще изпъкнала неговата полза. Нека съдѣржателите ѝ на нашите два кинематографа се проникнатъ отъ важността на своята професия и бѫдатъ повзискателни. Тога ще смохватъ за народното възпитание и ще се радватъ на общи симпатии.

Лоемринъ.

Жорже Санть.

ИЗЪ „МИНЬОРНИ ОТЗУПИ“

1.

Умиратъ мудро сѣтнитѣ луци
На стѣжките на вечъ угласнѣлъ день —
Миражитѣ на недочаканъ блѣнъ,
Умиратъ тихо въмѣтѣ очи.

2.

Надъ здравно — теменужни ширини
Принада тайнствено мълчание —
И чезна пакъ въ ожидане
На невъзвратими скъпи дни . . .

2.

Припада здравъ — другарко нѣжна
Нощта развири тѣмъ плащъ,
Унивамъ пакъ вътѣга безбрѣжна
Самотникъ блѣдъ за сънъ молящъ . . .

За сънъ на щасте — сънъ почивка
Стѣдъ буритѣ на скуденъ денъ —
Да ми напечавашъ на приспивка
Слова невнятни — свидѣнъ денъ . . .

Ст. Загора.

Миръ, редъ и спокойствие!

Куриозно, но фактъ. Пишатъ ни отъ Карнобатъ, че п. п-ка на резервния магазинъ въ Ямболъ, Н. Карагьозовъ е заловилъ въ влака 2 куфара съ брашно около 80 кгр. конграбандирано за Министъра на Вѫгъръ. работи, г. Мушановъ. Знае се, че по-следния ходене по градове и села да апелира къмъ населението да си даде излишните храны, а гражданитѣ, които иматъ запасъ такива, да си по-врънатъ купоните.

За случая е съставенъ надлежниятъ актъ.

Миръ, редъ и спокойствие!

Айтосъ. Прѣди единъ мѣсяцъ въ-сътврѣменните театри и тѣмъ подобни завѣдѣния, както е знайно и влиянието, което указватъ прѣставените сюжети и картини. Това сѫ духовни хранители на човѣка, които чрѣзъ своята непосредственост и нагледностъ троятъ или издигатъ зрители. За туй изборътъ при прѣставенето на каквото и да било трѣбва да бѫде особено внимателенъ. Но за жалостъ и тукъ се спекулира. Спекулира се и то отдавна. Диестъ, когато стомахътъ е на изпитание, желателно е, поне душата да бѫде задоволена съ нѣщо колкото годѣ отбрано.

Питатъ се гражданитѣ, да ли храната не е натоварена отъ стола-стъврѣменните театри и тѣмъ подобни завѣдѣния, както е знайно и влиянието, което указватъ прѣставените сюжети и картини. Това сѫ духовни хранители на човѣка, които чрѣзъ своята непосредственост и нагледностъ троятъ или издигатъ зрители. За туй изборътъ при прѣставенето на каквото и да било трѣбва да бѫде особено внимателенъ. Но за жалостъ и тукъ се спекулира. Спекулира се и то отдавна. Диестъ, когато стомахътъ е на изпитание, желателно е, поне душата да бѫде задоволена съ нѣщо колкото годѣ отбрано.

Платете си абонамънтъ!

ХРОНИКА

Подновило е своята дѣйност, основаното въ града ни ученическо въздѣржателско неутрално дружество, като е издало и позивъ до своите другарки и другари въ всички гимназии и училища съ които се апелира за задружна борба противъ алкохола.

Кибрить и цигарени книжки сѫ дошли въ града, обаче никъдѣ не се продаватъ по опрѣдѣленѣ цѣни. Такива се намиратъ изъ джевоветъ на контрабандистъ и се продаватъ на ухо по 1-20 кутия кибрить и по 1 л. тесте цигарени книжки.

До кога тази спекулатация?

Акцизата властъ какво прави?

Гдѣ остана окръжното на Фин. М-ство?

Дѣтъ тютюнъ фабрики иматъ въ Сливенъ, а цигари за консумация не се намиратъ.

На какво се дължи това?

Зашо за износъ се намиратъ цигари? Или и тукъ има на ухо. Изглежда, че алчнитѣ апетити на фабрикантъ за голѣми печалби още продължаватъ. До кога това?

Знае ли акцизата властъ, че на много места се продаватъ цигари по 10 л. II. кач. и 12 л. I. качество?

Зашо не се взематъ мѣрки да се задоволи поне тукашната консумация?

Командира на 7-и полкъ, по поводъ изнесеното отъ настъ въ брои 9 и 10 на вѣстника, че прѣврѣвъ време на войната сѫ хранени и гледани 2 собствени коня на бившия командиръ на полка, полковникъ Николовъ и слѣдъ демобилизацията продадени за 6000 лева за негова смѣтка, съ № 732 отъ 15 того, признава това обстоятелство, обаче го счита за законно, по силата на § 2, алин. II отъ „Положението за офицерските коне“. Съ една дума казано: дѣржавата позволява на единъ полкъ командиръ ѝ продължение на 3 год да храни и отглежда на нейна смѣтка 2 собствени коня, безъ да се използуватъ за нуждите и сълѣдъ това да го продаде за своя смѣтка, безъ да заплати нѣщо за храната и ледането имъ. А знае се че на фронта се чувствува голѣма нужда отъ коне и тия които имаше умираха отъ гладъ и за удовлетворение на тази нужда се прибѣгаше до реквизиции на работния

файтонъ да ѝ гражданска лица до една тунджанска воденица, безъ тоа да имаше нѣщо общо съ службата. Оѓъ такъвъ характеръ има и много други случаи. Има и случаи, даже, да сѫ пращани войници съ военни каруци изъ карнобатско да контрабандират храна за лично употребление на офицерските семейства, съ открыти листове издавани имъ, че отиватъ по служба като сѫ се разтакали за тази цѣль по нѣколко дни.

На 20 този, вчерьта, въ театъръ „Зора“ Василь х. Гендовъ представи свойте глупави и лишени отъ смисъл и художествена стойност водевили и фарсове.

И въпрѣки лошото време и високи цѣни, салонът се пълнише отъ публика, жадна за циркаджийски зрѣлища и глупавъ смѣхъ. Така публика, въ която не липсаха и представители отъ сливенския елитъ, — и отъ която едва ли половина посещава чисто художествени и съврѣмени пиеси изнасяни отъ любители — артисти, доказа босотата на своя умственъ уровень и нужда за гледане представления отъ рода на Ибишъ — Аговци, Агопановци и др.

Колко много, много назад сме останали въ разбиране и цѣнене истинско художествено и възвишено!

Органът на обрѣканитѣ дати — „Знаме“, — разправя и съвѣтва гражданитѣ да не върватъ на слуховете за станали кражби изъ града, защото такива нѣмало, а пъкъ полицията си знала работата. — Нѣма да говоримъ за десятките кражби станали отъ два мѣсека насамъ, а ще съобщимъ на **Главния редакторъ на „Знаме“**, че преди нѣколко дни е задигната отъ кѫщата на Г. Русчевъ една петъ метрова релса, тежка повече отъ 200 кил. Дали крадците аджеа не сѫ минали съ релсата подъ носа на самата полиция?

Явна благодарностъ Комитетътъ за безплатните ученически обѣди въ г. Сливенъ, изказва своята явна благодарностъ къмъ слѣдните лица: 1). Г. Г. Михаилъ Жечковъ, Ар. Жечкова и П. Кондакова — отъ Сливенъ, за подареніе отъ тѣхъ 300 лв. (посто лева отъ всѣки по отдѣлно) и 2). Къмъ Г. Иосифъ Михаелъ, търговецъ въ София — за подареніе отъ него 200 лв. Въпросните лица сѫ прогласени за почетни членове на Обществото за устройване безплатни ученически обѣди.

Поканватъ се членовете на Слив. Попул. Банка въ Сливенъ да се сбъркатъ на общо събрание на 2 Мартъ т. г. въ 9 часа преди обѣдъ въ салона на читалище „Зора“, за приемане баланса и разглеждане други въпроси.

Комитетъ за подпомагане бѣдните войници привѣрши съ раздаване помошитѣ за Ноемврий и Декемврий 1918 г. и къмъ края на текущия Февруари ще приключи раздавателните списъци. За това нека побѣрзатъ не получилите до сега семейства помошитѣ си да се явятъ при градския бирникъ въ общинското управление и си ги получатъ, защото слѣдъ приключване списъците съгласно наредденията на централния комитетъ ще изгубятъ правото да ги получатъ.

Споредъ наредденията на сѫщия централенъ комитетъ иматъ право на помошъ:

1). Семействата на убитите войници до края на 1917 година ще иматъ право на помошъ до края на Дврий 1918 г.

2). Семействата на убитите презъ 1918 год. — ще получаватъ — до 1 мартъ т. година.

3). Семействата на болни и намиращи се на лѣчение изъ болница — до тѣхното оздравяване.

4). На плѣнените — до тѣхното завръщане.

5). На задържаните като необходими — до тѣхното уволнение, но задължени сѫ да представляватъ удостовѣрения отъ своите началници въ тая смисъл.

Семействата на убитите войници като иматъ предъ видъ, че едини ще продължаватъ да получаватъ помошъ до края на Дври, а други до I/III добре ще сторятъ, ако побѣрзатъ да направятъ постъпки за по скорошно

получаване пенсия, за да не останатъ единъ дено безъ срѣдства.

По искане на Общинското Управление, Финансовото Министерство се съгласило добавъчи, възнаграждение на пенсионеритѣ начинъ отъ I/III да се изпраща направо отъ Б. Н. Банка Сливенски клонъ, единовременно съ изплащане пенсията, по специално приговоренъ отъ сѫщото министерство тафтерчета които били вече получени въ общ управление. Тафтерчетата щѣли да бѫдатъ раздадени на пенсионеритѣ срѣчу 1 левъ такса.

Добавъчното възнаграждение на пенсионеритѣ за м-ръ Януарий се изплаща отъ общин. бирникъ. Нека, пенсионеритѣ се явятъ при него и си го получатъ.

Горитъ въ околността на града сѫ положени на безразборно изстичане. Хамамъ-Баиръ, Бармука, Абланово сѫ оголени. Напослѣдътъ безъ всѣкакво позволително е подхвърлена на изстичане и общинската гора въ Кушъ-Бунаръ отъ гдѣто ежедневно, при добро време, братия Нинчеви и др. докарватъ по 7—8 товара дърва.

Обрѣнци вниманието на горската власт, която трѣбва да засили контрола, а ако е нужно да се прибѣгне и до военна намѣса, само и само да се спасятъ горитъ отъ изстичане, вършило отъ безсъвестни хора.

Всобщъ прѣгледъ — полумѣсечно списание — год. II. кн. XIII и XIV — съ най-разнобразни статии, стихове, разкази и пр. Редакторъ Д-ръ Петко Тодоровъ — София, год. абон. 20 л. книжката 1 лв.

Ученническа Мисъл мѣсечно списание — год. I. кн. I. Списанието е прѣдназначено за учили и учени отъ срѣдните училища. Съдържа хубави стихове, разкази, статии съ възпитателно значение, ученнически отдѣлъ, кѫдѣто се печататъ работи на учащата се младеж и пр. Излиза подъ редакцията на комитетъ отъ Гимназ. учители — въ Русе. Год. абон. 20 л.

Хуморъ и Сатира.

Изъ дѣтските уста.

Малката Олга (къмъ — годеникъ на сестра): — Защо, бате, си сърдитъ днеска?

Годеникъ: — Искахъ да си отрѣжа отъ къдирицата на Мара, но тя не ми позволи.

Олга: — Обѣщай ми, че не ще я кажешъ нищо и азъ ще те заведя на магазинътъ, отъдѣто ти си купува къдирицата.

*

Провинциалисти на опера.

Първи: — Я чуй, какъ всички пѣятъ на геджакъ.

Втори: — Това го правятъ, синковидъ, за да свѣрши по скоро представлението.

*

Едно малко момче се мѣчи да напише бутончето на електрическия звѣнъ на една кѫща. Минавайки, единъ господинъ го съглежда и му помага. Слѣдъ като звѣнътъ издрънка, момчето казва на минувачъ: — Хайде, чичо, сега да бѣгаме, защото, ако дойдатъ ще ни биятъ.

*

Поради настѫпилата сула, селски свещеникъ събира селяните въ църквата и отслужва молебенъ за дѣждъ. Току на привѣршиване, идва слугата и казва на попа: — Огче, отче, Дѣдо Господъ чу молитвата и дѣждъ почна да вали. — По дяволитъ, отврѣща попа, та азъ съмъ си забравилъ чадъра.

*

Нашенски критикъ.

Поетъ: — Четохте ли новата ми книга? — какъ Ви се струва?

Критикъ: Азъ бѣхъ тѣй много занять съ писане нейната критика, че не ми остана време да я прочета.

*

Ползата.

Мѣжътъ: — Става вече 6 мѣсека откакто по съвѣтътъ на лѣкаря не ия, а полза отъ това не виждамъ Жената: — Успокой се, милички, полза има: — прѣзъ това време азъ можахъ да си направя два нови костюма.

Новъ подвигъ.

На 15 т. т. поручикъ Василевъ, сѫщия този, който недавна се бѣ отличилъ въ своето геройство, като нанесе побой на войника Димо Станевъ, за гдѣто този послѣдни, връщайки се отъ пѣнъ е пѣмъ пари да си купи билегъ за трена, сѫщия казава този герой, се отли съ единъ новъ подвигъ, съ който бѫзбуди негодуване между присѫствуващи.

Въ качеството си на началникъ на изземелната команда въ III секция, този господинъ си позволи да нанесе побой близо до артакларския мостъ на войника отъ 7 конен полкъ Мудю Ивановъ (прѣдаден въ команда му за срѣска за гдѣто помѣната войникъ се е възпротивилъ да му отстѫчи коня си, изгънявайки заповѣдта на адютанта на полка, който изрично му е казалъ, че коня си нѣма да дава никому. Когато войника му е казалъ, следъ като е взелъ насила коня му, че това ще доложи на командиря си, поручикъ Василевъ се нахвърля отгоръ му и го би, следъ което го арестува въ зимника на артакларското общинско управление.

На другия денъ сѫщиятъ герой нанесе побой и на селенина Василь Костадиновъ отъ с. Артакларе, за гдѣто не бѣрзътъ когато го повикали

Питамъ нѣма ли нѣкой актъ, койго да го вразуми, и вътъли въ главата на този господинъ че побоя въ нашата армия е забраненъ?

Обрѣнци вниманието командира на полка му, да му стегне малко юздитъ и да вземе акть отъ настоящето, за да се опровергае поговорката че „гарванъ гарванъ очи не вади“.

Наша поща.

Жоржъ Санъ — Ст. Заора. Получихъ, благодаря. Писахъ ти затворено писмо, обаждай се!

Vollome Silva — Бояджикъ.

Едното, поизправено, сега минава. За останалитѣ послѣ. Праща и ти други.

Спартакъ — Тукъ.

Не послужиха; нали знаете, че външните сѫ разпространителя на петнически тифъ? Не олуръ, не олмасъ! — може и ние да заболѣвъ, за което благодаримъ.

Донъ-Жуанъ (Л. въ) — Тукъ. Невѣро сти ги прѣписали; тия работи сѫ отдавна печатени.

Гца Елвира — Тукъ.

Писмото Ви получихъ и при свободно време ще Ви отговоримъ.

Гражданинъ — Тукъ.

Използвахме Вашето съобщение

Мисъ Адела.

Ученнически чанти и чанти за пазаръ при Модерно изкуство

Д-ръ ДАЙРОВЪ

Прѣглежда болни въ домътъ си отъ 1 до 3 часа слѣдъ обѣдъ.

ХОТЕЛЬ „ЦЕНТРАЛЪ“

съ най-добъръ заредена гостилиница първокачествени балкански бѣли вина, гроздовъ пелинъ, най-добри Сливенски черни вина. Винаги се намира за проданъ отъ всички видове цигари и тютюнъ.

Гербови и пощенски марки, отворени писма, разни нотариални актове и пр.

Съдѣржатали: Д. Семовъ & П. Мундровъ.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

Любовъта на една ученичка, разказът изъ живота на влюбенитѣ (второ прѣработено и попълнено издание) и „Каймакъ-чаланъ“ — Епопея И двѣтъ струватъ 2 лева. Намира се за проданъ у Иванъ Пановъ книжарь, Сливенъ. На книжари 20% отстѫка.

ОПИТЕНЪ СЧЕТОВОДИТЕЛЪ

търси подходяща работа. Урежда за бъркани съмѣтководства. Споразумѣние въ редакцията.

ЧИСТЪ ЧЕШКИ ФОСФАТИНЪ

които се прибавя въ храната на домашния добитъкъ. Бързо угонява свинитъ. Овцетъ и кравитъ даватъ много млѣко, конетъ се засилватъ, а кокошкитъ снасятъ ежедневно яйца. При сегашната слаба храна на добитъка фосфатина е необходимъ.

Единственъ депозитъ Желѣварски магазинъ на П. Топаловъ, Сливенъ.

ДВА ДЮГЕНА

съсѣдни, находящи се на улица „Аба-пазаръ“ (срѣщу книжарница Топаловъ) подъ №№ 153 и 154 се продаватъ.

Споразумѣние Кантората Г. Стефановъ & Синове:

Паечница „Трудъ“ — Сливенъ.

Продаватъ се:

Два мотора — една 5 к. сили — бензиновъ и другия — 18 к. сили — нафтovъ; **единъ даракъ** английски, двоенъ „Гарисъ“ 1.22 м. широкъ и **два дарака** германски съ нови гарнитури.

1 машина „Чепкалия“. Споразум. Д. С. Таракчиевъ.